

[Fiskeriministeren.]

talelser, de fremsatte om de to lovforslag, som er til behandling i det høje ting.

Forlængelsesloven har to af de ærede ordførere gjort bemærkninger om, nemlig det ærede medlem hr. Severin Hansen og det ærede medlem hr. Jens Jensen, der omtalte §§ 3 og 5 med nogen betænkelighed. Disse bestemmelser har jo kun været gældende i indeværende år, og jeg kan allerede her sige, at vi har indhentet oplysninger fra fiskerikontrolrørerne om disse bestemmelser, og efter disse oplysninger er tilladelserne i henhold til de to paragraffer hidtil kun blevet benyttet i mindre omfang. For åleskovlvoddets vedkommende synes redskabet efterhånden at vinde indpas i større udstrækning, især i Smaalandshavet, medens agnskovlvoddet væsentlig benyttes i dele af Issefjorden.

Jeg kan også oplyse, at der foreligger ingen klage fra andre fiskere over skade, forvoldt af de ommeldte vod på stående redskaber, og der er ikke fra biologisk station påvist nogen skade på fiskebestanden, hvor redskaberne har været i brug. Her kunne agnvoddet vel nærmest komme i betragtning, men da brugen er indskrænket til fire vinter måneder og redskabet mest anvendes på lavere vand, er risikoen for skade på fiskeyngel i hvert fald mindst på denne årstid. Det skulle derfor efter sagkundskabens og min opfattelse ikke være betænkeligt at forlænge de gældende tilladelser foreløbig for det år, der er foreslået.

Hvad loven om ind- og udførsel af fisk angår, anbefalede det ærede medlem hr. Severin Hansen mig ved min administration af loven at søge fornøden forbindelse med erhvervene, eventuelt gennem eksportudvalget, og jeg skal hertil kort bemærke, at det er min hensigt at gøre dette.

Det ærede medlem hr. P. A. Poulsen omtalte i sin ordførertale også lovforslagets § 2. Det er min principielle opfattelse, at man i alle enkeltheder bør skelne mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende myndighed. Der er for mig på dette område tale om et principsspørgsmål.

Det ærede medlem hr. Jens Jensen opfordrede mig i sin ordførertale til at fremsætte nogle bemærkninger om, hvorledes forholdene i øjeblikket stillede sig med hensyn til udførsel af fisk og fiskevarer her fra Danmark, og jeg skal gerne gøre nogle bemærkninger herom.

Danmarks samlede udførsel af fisk og fiskevarer udgjorde i tiden fra 1. januar til 1. november 1950 ca. 102 000 t fisk og fiskevarer til en værdi af 146 mill. kr., medens

udførslen i hele året 1949 udgjorde ca. 127 000 t til en værdi af ca. 192 mill. kr. De vigtigste afsætningsmarkeder i indeværende år har været England, der har aftaget for 50 mill. kr., Italien for 17 mill. kr., Vesttyskland for 15 mill. kr., Østtyskland, Sverige og Israel hver for ca. 7 mill. kr. samt Belgien og Frankrig hver for 6 mill. kr.

Afsætningen af den danske produktion af fisk og fiskevarer til de vigtigste lande bortset fra England er i det væsentligste — det er også baggrunden for lovforslaget — baseret på de med de pågældende lande afsluttede handelsaftaler, hvori der er optaget faste kontingenter for vor udførsel af disse varer. Efter at England har frigivet størstedelen af importen af fisk, er afsætningen til dette hovedmarked derimod ikke længere bundet af nogen handelsaftale.

Væsentligst på grund af den almindelige stigning af produktionen af animalske fødevarer og beskyttelse af fiskerierhvervet i andre lande har der i indeværende år vist sig en nedgang i vor udførsel af fisk og fiskeriprodukter i forhold til sidste år, hvortil kommer, at fiskeriet efter Fladen-sild i år slog fejl, og at Vesttyskland siden begyndelsen af november i år har standset indførslen af fisk fra Danmark.

Det kan efter de her anførte forhold forventes, at udførslen i 1950 næppe vil overstige 160 mill. kr., så at man altså desværre i år må forudse en nedgang i eksportværdien på godt 30 mill. kr.

Da der i de lande, hvormed der er afsluttet handelsaftaler om udførsel her fra landet af fisk og fiskevarer, ofte stilles bestemte krav til de fiskearter og sorterings, de pågældende lande ønsker at modtage fra Danmark, og da samhandelen med fisk — således som det er blevet fremhævet under forhandlingerne her i det høje ting — kun i ringe grad er blevet liberaliseret, må det vedblivende anses for påkrævet, at et lovforslag som dette vedtages, for at fiskeriministeriet, så længe vore aftagerlande oprettholder kontingenteringssystemet og fastsætter bestemte betingelser for indførsel af fisk og fiskeriprodukter, kan fastsætte de forskrifter, der i så henseende er nødvendige for at overholde indgåede aftaler og forpligtelse iøvrigt.

Det er også mit håb, at vi kan vedtage forslaget om ind- og udførsel af fisk ganske uændret, men forudsætningen herfor er som allerede af de ærede ordførere fremhævet, at det andet høje ting vedtager lovforslaget om kvalitetskontrol uændret i den af landstinget vedtagne affattelse.